

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 30Ek/1170/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120348595
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120348595.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: HASSO SLOVENSKO spol. s r.o., Hlavná 45, 040 01 Košice-Staré Mesto, IČO: 31 668 534, zast.: Advokátska kancelária Bröstl & Čentík s.r.o., Rázusova 1, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 50 560 611, proti povinnému: polpet s.r.o., Slovenskej jednoty 8, 040 01 Košice, IČO: 48 070 581, zast.: ILLEŠ, advokátska kancelária s.r.o., Floriánska 19, Košice 040 01, IČO: 52 082 881, o vymoženie nepeňažného plnenia, vykonávanej súdnym exekútorom, JUDr. Galinou Juhászovou, so sídlom exekútorského úradu Palackého 2, 04001 Košice, pod spisovou značkou 375EX 372/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 30Ek/1170/2020 zo dňa 25.08.2021, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnému v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti vo výške 62,06 EUR, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 25.08.2021 uznesenie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 62,06 EUR. Za použitia ustanovení § 57, § 61k ods. 1-3, 5, § 61l ods. 3 prvá veta a § 61o prvá časť vety zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), návrh povinného posúdil ako nedôvodný. Uviedol, že exekúcia sa vykonáva na vymoženie nepeňažného nároku, na základe exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Košice, I sp. zn. 39C/3/2020 zo dňa 26.02.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 05.05.2020 a vykonateľnosť dňa 14.03.2020. Hlavným dôvodom zastavenia exekúcie bolo tvrdenie povinného, že povinnosť dobrovoľne nesplnil z dôvodu neposkytnutej súčinnosti oprávneného. Oprávnený mu neposkytol označenie osôb, evidenčných čísel motorových vozidiel s uvedením účelu prejazdu. Exekučný titul ukladá povinnému okrem iného „strpieť a umožniť v prospech žalobcu právo prechodu peši a prejazdu motorovými vozidlami všetkého druhu do maximálnej prípustnej hmotnosti vozidla 3,5 t s prihliadnutím na priestorové možnosti prejazdu v rozsahu nevyhnutnom pre účely ich prevádzky, zásobovania, správy a riadneho užívania, opráv a údržby“. Z odôvodnenia exekučného titulu vyplýva, že žalobca (oprávnený) v súčasnosti podniká v oblasti obchodných a kancelárskych priestorov, oprávnené nehnuteľnosti slúžia k tomuto podnikateľskému účelu a nachádza sa v nich aj reštaurácia „CENTRAL PUB“, pre ktorú je nevyhnutné denné zásobovanie pre nájomcu. Vyšší súdny úradník požiadavku povinného na poskytnutie súčinnosti posúdil ako reálne nesplniteľnú a nevyplývajúcu z exekučného titulu. Za neprijateľné považoval tvrdenie povinného ohľadom pretrvávajúcej „zamknutej brány“, že mu povinnosť odomknúť bránu nie je uložená žiadnym rozhodnutím a otvorením brány by sa umožnil vstup aj osobám, ktoré na to oprávnené nie sú. Vyšší súdny úradník mal za preukázané, že

povinný bez relevantného dôvodu dlhodobo porušoval povinnosti uložené mu vykonateľným uznesením. K výkonu práva prejazdu, ktoré podľa povinného poškodzuje národnú kultúrnu pamiatku, vyšší súdny úradník uviedol, že uznesenie sa stalo vykonateľným už 14.03.2020 a Výzva Krajského pamiatkového úradu Košice (ďalej len „KPÚ KE“) bola vyhotovená až 03.08.2020 (teda po podaní návrhu na exekúciu v tejto exekučnej veci). Napriek tomu, povinný si ani v období pred Výzvou dobrovoľne neplnil povinnosti uložené mu exekučným titulom. Výzva ako aj vyjadrenie KPÚ KE nie je pre oprávneného nijakým spôsobom právne záväzná a obsahuje len súhrn konštatovaní a doporučení. V súvislosti s výzvou KPÚ KE súvisela i ďalšia obrana povinného, a to, že podal návrh na zrušenie uznesenia Okresného súdu Košice I o nariadení neodkladného opatrenia sp. zn. 39C/3/2020 zo dňa 26. februára 2020. V čase rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka o návrhu povinného na zastavenie exekúcie už bolo o návrhu žalovaného (povinného) na zrušenie neodkladného opatrenia prvostupňovým (39C/3/2020 z 26.11.2020) aj druhostupňovým súdom (5Co/71/2021 z 16.06.2021) právoplatne rozhodnuté. Krajský súd v Košiciach v odôvodnení uznesenia sp. zn. 5Co/71/2021 zo dňa 16.06.2021 okrem iného uviedol, že: „Predovšetkým výzva neobsahuje žiadne konkrétne zistenia KPÚ KE a to nielen pokiaľ ide o rozsah poškodenia, ale ani pokiaľ ide o príčinu a spôsob tohto poškodenia. Sú v nej obsiahnuté iba všeobecné domnienky, ktoré neboli podložené žiadnym odborným posúdením skutočnej situácie. Predmetnou výzvou KPÚ KE nevydával žiadne oficiálne stanovisko k poškodeniu zaťaženej nehnuteľnosti. Iba upozornil žalovaného /povinného/ na potencionálne riziko. Žalovaný /povinný/ však doposiaľ nevykonával žiadne relevantné úkony spôsobilé na odborné zistenie skutočných príčin a rozsahu poškodenia zaťažených nehnuteľností a riešenia tohto stavu.“

2/ Ak je predmetom exekúcie trvajúce plnenie, resp. správanie, v priebehu exekučného konania nie je možné uzavrieť, že povinný v určitom momente vymáhanú povinnosť splnil a táto povinnosť splnením zanikla. Je možné len posúdiť a konštatovať, či v konkrétnom momente preverovania povinný plní alebo neplní uloženú povinnosť, teda či povinný rešpektuje príkaz (prípadne zákaz), obsiahnutý v exekučnom titule. Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie tvrdil, že povinný neplní (nerešpektuje) povinnosť, ktorá mu bola uložená exekučným titulom. Toto tvrdenie exekučný súd ani súdny exekútor v úvode konania neskúmajú (rovnako ako neskúmajú pravdivosť tvrdenia oprávneného o nesplnení povinnosti v prípade peňažnej pohľadávky). Pravdivosť, resp. správnosť tohto tvrdenia oprávneného je predmetom skúmania (a dokazovania) až v prípade iniciovania exekučného sporu povinným (podanie návrhu na zastavenie exekúcie). Povinný podmieňoval nerušený výkon exekučného titulu oznámením zo strany povinného zoznamom osôb, vozidiel a účelom ich prejazdu. Pokiaľ súd uložil povinnému povinnosť strpieť a umožniť v prospech oprávneného právo prechodu peši a prejazdu motorovými vozidlami všetkého druhu do maximálnej prípustnej hmotnosti vozidla 3,5 t s prihliadnutím na priestorové možnosti prejazdu, ako aj v rozsahu nevyhnutnom pre účely ich prevádzky, zásobovania, správy a riadneho užívania, opráv a údržby, túto povinnosť nemožno považovať za splnenú až do času, kým oprávnený nepotvrdí, že k splneniu uložených povinností došlo, respektíve kým túto skutočnosť nepreukáže samotný povinný, alebo túto skutočnosť nepotvrdí súdny exekútor pri výkone svojej činnosti, čo ku dňu rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie nenastalo.

3/ Ďalej zdôraznil, že exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátanie postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Vo vykonávacom konaní je súd povinný vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré má povahu exekučného titulu, nakoľko vykonáva len to, o čom bolo už rozhodnuté a teda, nenahrádza súd, prípadne iný orgán v základnom konaní. Exekučný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania, a ak kedykoľvek v priebehu konania zistí, že podmienky núteného vymáhania pohľadávky nie sú splnené, rozhodne o zastavení exekúcie (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 86/2010). Nakoľko vyšší súdny úradník pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nezistil dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená, návrh podľa § 61I ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4/ Proti rozhodnutiu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. Mal za to, že bolo povinnosťou exekučného súdu vykonať dokazovanie a skúmať, či objektívne existujú okolnosti, ktoré preukazujú, že

povinný uloženú povinnosť dobrovoľne neplnil. Exekučný titul neukladá povinnému povinnosť umožniť prechod peši a prejazd motorovými vozidlami komukoľvek, ale len oprávnenému, prípadne tretím osobám odvodzujúcim svoje právo od užívacieho práva k oprávnenej nehnuteľnosti oprávneného. Povinný predložil listinné dôkazy preukazujúce jeho pripravenosť a ochotu dobrovoľne plniť povinnosti uložené exekučným titulom, pričom tieto povinnosti nie je možné objektívne splniť bez poskytnutia súčinnosti zo strany oprávneného. Výzvy povinného na označenie osôb a motorových vozidiel, ktoré povinný doručil oprávnenému, smerovali k jednoznačnému vymedzeniu okruhu osôb, ktoré na základe nariadeného neodkladného opatrenia budú mať právo prejsť peši alebo motorovými vozidlami cez podjazd v národnej kultúrnej pamiatke. Stanovisko oprávneného bolo, že tieto informácie neposkytne (napríklad odpoveď oprávneného na žiadosť o poskytnutie informácií vo vzťahu k užívaniu vecného bremena zo dňa 20.07.2020). Následne podal návrh na exekúciu voči povinnému s tvrdením, že povinný dobrovoľne neplní uložené povinnosti, čo povinný nepovažoval za pravdivé. Ak aj žiadal súčinnosť oprávneného, nepovažoval za nič neobvyklé, ak vlastník nehnuteľnosti sa v rámci výkonu svojho vlastníckeho práva rozhodne regulovať prístup osôb cez svoju alebo do svojej nehnuteľnosti. Keďže oprávnený je právnická osoba a súčasne je prenajímateľom, požiadavka identifikácie osôb odvodzujúcich ich právo prechodu alebo prejazdu od oprávneného nie je iracionálna a nepredstavuje prekážku brániacu nerušenému výkonu nariadených práv. Povinný nemá ako inak získať informáciu o tom, kto a na základe čoho sa pohybuje na jeho nehnuteľnosti. Pokiaľ povinný chce dobrovoľne splniť uloženú povinnosť, nemôže ísť na ťarchu povinného, ak praktickú realizáciu uloženej povinnosti nemôže uskutočniť bez súčinnosti oprávneného. Súčasne realizácia práva nesmie ísť nad rámec svojich limitov. Tieto skutočnosti však exekučný súd v uznesení vôbec nevzal do úvahy, i napriek tomu, že mal k dispozícii opakované výzvy povinného adresované oprávnenému na poskytnutie súčinnosti, a opakované stanovisko oprávneného odmietajúce poskytnúť žiadanú súčinnosť.

5/ Okrem toho, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie poukázal na to, že je a bol pripravený dobrovoľne plniť, odvolával sa aj na Výzvu KPÚ KE, ktorá neodporúčala prejazd motorovými vozidlami cez zaťaženie nehnuteľnosť, aby nedochádzalo k ďalšiemu poškodzovaniu zaťaženej nehnuteľnosti ako národnej kultúrnej pamiatky. Konštatovanie súdu, že táto výzva bola vyhotovená až po vydaní exekučného titulu nemá žiaden význam z pohľadu § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, rovnako ako konštatovanie, že nie je pre oprávneného nijakým spôsobom právne záväzná. Je logické, že Výzva KPÚ KE oprávneného nezaväzuje, nakoľko nie je vlastníkom zaťaženej nehnuteľnosti a neexistuje preto dôvod, prečo by KPÚ KE mal oprávnenému vo vzťahu k zaťaženej nehnuteľnosti čokoľvek nariaďovať alebo odporúčať. Podstatou Výzvy KPÚ KE bolo jednak to, že KPÚ KE konštatoval poškodenie zaťaženej nehnuteľnosti a súčasne neodporúčal, aby do opravy havarijného stavu bol umožnený prejazd motorovými vozidlami cez zaťaženie nehnuteľnosť, keďže hrozí jej ďalšie poškodenie. Povinný ako vlastník zaťaženej nehnuteľnosti ako národnej kultúrnej pamiatky má pritom osobitné povinnosti v zmysle § 28 nasl. zákona 49/2002 Z. z. o ochrane pamiatkového fondu v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „zákon č. 49/2002 Z.z.“). Exekučný súd sa s argumentom, že pokračovanie vo výkone nariadeného práva prejazdu motorovými vozidlami bude poškodzovať národnú kultúrnu pamiatku, v uznesení nijakým spôsobom nevysporiadal. Povinný ako vlastník nemôže resignovať na plnenie jeho zákonných povinností súvisiacich s prechádzaním vzniku škody na zaťaženej nehnuteľnosti ako národnej kultúrnej pamiatke. Pokiaľ sú pochybnosti o obsahu a význame Výzvy KPÚ KE z dôvodu, že ju oprávnený zľahčuje, navrhol, aby si exekučný súd vyžiadal stanovisko KPÚ KE k obsahu, dôvodom a dopadom jeho výzvy z 03.08.2020 vo vzťahu k ochrane zaťaženej nehnuteľnosti. S poukazom na vyššie uvedené preto povinný navrhol, aby exekučný súd zmenil výrok I. napadnutého uznesenia tak, že exekučné konanie zastaví a zároveň žiadal, aby bola oprávnenému uložená povinnosť nahradiť povinnému trovy exekúcie.

6/ Oprávnený považoval uznesenie za správne a sťažnosť povinného navrhol zamietnuť. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania o sťažnosti. Uviedol, že zo strany povinného mu nebolo doposiaľ umožnené prechádzať motorovými vozidlami cez nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorým mu to ukladá exekučný titul, ktorý nadobudol vykonateľnosť už dňa 14.03.2020. Aj keby oprávnený dokázal teoreticky zoznam údajov požadovaných povinným (okruh osôb, motorových vozidiel) zosumarizovať, je táto požiadavka nesplniteľná, keďže okruh sa na strane rôznych dodávateľov a zmluvných partnerov oprávneného, resp. jeho nájomcov dynamicky mení v čase, a je i nedôvodná. Z formulácie výroku exekučného titulu je zrejmé, že povinnému ukladá povinnosť strpieť a umožniť vjazd motorových vozidiel na zaťažené nehnuteľnosti tak, že zahŕňa aj vjazd motorových vozidiel tretích osôb, ak je to v prospech oprávneného a na účely vymenované vo výroku uznesenia. Taká požiadavka povinného je

ničím nepodložený a svojvoľne vytvorený konštrukt, presadzovaním ktorého sa povinný snaží vyhnúť sa plneniu vykonateľného uznesenia. Splnenie povinnosti z exekučného titulu má podľa neho povinný preukázať otvorením brány v predmetnom podjazde alebo odovzdaním kľúčov od brány oprávnenému, pričom ako vhodnejšia sa javí druhá možnosť, nakoľko je bez rizika sprístupnenia zaťažených nehnuteľností neoprávneným osobám. Ak by aj zostavenie zoznamu osôb a vozidiel absurdne vyžadované povinným bolo objektívne možné, jeho odovzdanie povinnému by nijako nezabránilo vstupu iných osôb do objektu, pokiaľ by bol objekt trvalo otvorený. Ak má povinný skutočne záujem vstup do objektu nepretržite kontrolovať, nepomôže mu žiaden zoznam osôb a vozidiel zo strany oprávneného. Riešením by bolo len odovzdanie kľúčov oprávnenému, alebo zabezpečenie vrátnika (fyzicky alebo elektronicky). Ani jednu z týchto možností povinný nevyužil. Vyhlásenia povinného o jeho údajnej pripravenosti plniť povinnosti uložené mu exekučným titulom, ak oprávnený splní povinným svojvoľne ukladané dodatočné podmienky, sú celkom bez relevancie vo vzťahu k nespornej skutočnosti, že povinný do dnešného dňa povinnosti uložené mu exekučným titulom dobrovoľne nespĺnil a preto je nevyhnutné zabezpečiť výkon exekučného titulu v rámci tohto exekučného konania resp. exekúcia je nanajvýš dôvodná.

7/ K výzve KPÚ KE z 03.08.2020, uviedol, že ide o odporúčanie, ktoré neobsahuje odborné posúdenie, ani mu nepredchádzalo odborné preskúmanie skutočného stavu zaťažených nehnuteľností a príčinnej súvislosti medzi prejazdom motorovými vozidlami a údajnou hrozbou zatečenia základov stavby. Z obsahu Výzvy vyplýva, že samotný KPÚ KE nemá jasno v tom, prečo je dlažba v mieste odtokového žľabu poškodená, túto príčinu bez bližšieho skúmania/overovania iba odhaduje (používajúc slovo „pravdepodobne“), a touto príčinou má byť „nedostatočne zhutnený podklad pod nášľapnou betónovou vrstvou“. Za nedostatočne zhutnený podklad pod nášľapnou vrstvou však nemôže oprávnený, ide o nekvalitné prevedenie stavebných úprav zo strany povinného resp. jeho právnych predchodcov. Výzva bola vyhotovená až po vydaní exekučného titulu, a napriek tomu si povinný si ani v období pred Výzvou dobrovoľne neplnil povinnosti uložené mu exekučným titulom. Pokiaľ povinný tvrdí, že je logické, ak Výzva nezaväzovala oprávneného, sám opomína, že odporúčanie v nej obsiahnuté nie je záväzné ani pre samotného povinného. Uvedené výslovne vyplýva z listu KPÚ zo dňa 26. októbra 2020 (ďalej len „Odpoveď KPÚ“), ktorý sa nachádza v spise. Oprávnený poukazuje na to, že povinný napriek Výzve do dnešného dňa nevykonal žiadne konkrétne kroky smerom k odbornému technickému posúdeniu, resp. prevereniu reálnej hrozby poškodenia zaťažených nehnuteľností spôsobom uvedeným vo výzve, a následnému zisteniu príčin a možností riešenia (v prípade preukázania existencie takejto hrozby). S ohľadom na uvedené sa oprávnený domnieva, že nie je v záujme povinného skutočne relevantným a odborným spôsobom preveriť podozrenia vyslovené zo strany KPÚ KE vo Výzve. Dodatočné stanovisko KPÚ KE, ktorého zabezpečenie povinný v sťažnosti navrhuje, nie je spôsobilé preukázať skutočnosti tvrdené povinným, že v prípade prejazdu motorovými vozidlami cez predmetný podjazd reálne hrozí poškodenie kultúrnej pamiatky. KPÚ v rámci svojich kompetencií iba prezentuje hypotézy o potenciálnom riziku hrozby poškodenia kultúrnej pamiatky za tým účelom, aby samotný povinný ako vlastník kultúrnej pamiatky tieto podozrenia preveril a podľa výsledkov takéhoto preverenia konal. Povinný však v tejto súvislosti neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal (napr. znaleckým posudkom), že by hypotézy, resp. podozrenia KPÚ KE vyslovené vo Výzve boli opodstatnené vo vzťahu k skutočnému stavu nehnuteľnosti. Povinný doposiaľ ostal v tomto smere celkom pasívny. Naopak, plánuje vykonávať v objekte stavebné úpravy, ktoré nevyhnutne predpokladajú zaťaženie kultúrnej pamiatky v mieste predmetného podjazdu prepravou stavebného materiálu a strojov (na návrh povinného prebieha v tejto súvislosti konanie o umiestnení stavby pred stavebným úradom - Mesto Košice, pracovisko Košice - Staré Mesto pod č. MK/A/XXXX/XXXXX-XX/I/KUS). I v tomto kontexte sa nečinnosť povinného, vo vzťahu k relevantnému odbornému prevereniu podozrení KPÚ, javí byť v ostrom kontraste s ním prezentovanou snahou o ochranu kultúrnej pamiatky. Stav dlažby podjazdu situovaného v rámci zaťažených nehnuteľností, nielen, že nie je preukázaný, ale je tiež iba prechodného charakteru t. j. je len dočasný. Už z uvedeného dôvodu nie je na mieste exekúciu zastaviť (natrvalo) ani v prípade, ak by povinný preukázal, že poškodenie kultúrnej pamiatky až do vykonania určitých stavebných úprav skutočne hrozí. Pokiaľ by bol KPÚ KE presvedčený o hrozbe poškodenia kultúrnej pamiatky, bol by povinný ex officio iniciovať konanie o náprave podľa § 31 zákona č. 49/2002 Z. z. o ochrane pamiatkového fondu. Až v rámci takéhoto konania o náprave sa následne vyhodnocuje relevantná odborná dokumentácia a iné podklady a vlastník má v priebehu tohto konania možnosť prieskumu správnosti názoru, resp. záverov KPÚ, ktoré musia byť preukázané. K takémuto konaniu zo strany KPÚ podľa vedomostí oprávneného doposiaľ nedošlo. Je preto zavádzajúce tvrdenie povinného, že pokračovanie vo výkone nariadeného práva

prejazdu motorovými vozidlami bude poškodzovať národnú kultúrnu pamiatku. Tieto hypotézy nie sú vôbec preukázané, pričom povinný vo vzťahu k týmto jeho tvrdeniam neunesol dôkazné bremeno.

8/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

12/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Nosnými argumentmi sťažnosti povinného boli tvrdenia o objektívnej nemožnosti splnenia svojej povinnosti bez súčinnosti oprávneného a existenciou jeho osobitných povinností ako vlastníka národnej kultúrnej pamiatky, cez ktorú sa má prejazd vykonávať podľa § 28 a nasl. zákona č. 49/2002 Z.z., v spojitosti s Výzvou KPÚ KE. Sudca však považoval napadnuté rozhodnutie za správne, a to jednak vo vzťahu k posúdeniu, že povinný nepotrebuje na splnenie povinnosti súčinnosť oprávneného, ako i vo vzťahu k tomu, že Výzva KPÚ KE nemá na splnenie povinnosti uloženéj exekučným titulom vplyv, ako bude vysvetlené nižšie.

13/ Exekúcia je vedená na podklade exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Košice I, č. k. 39C/3/2020 zo dňa 26.02.2020, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 14.03.2020. Povinnému bola exekučným titulom uložená povinnosť strpieť a umožniť v prospech žalobcu právo prechodu peši a prejazdu motorovými vozidlami všetkého druhu do maximálnej prípustnej hmotnosti vozidla 3,5 t s prihliadnutím na priestorové možnosti prejazdu a to cez parcelu registra „C“ katastra nehnuteľnosti č. 778 o výmere 1009 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria nachádzajúce sa v kat. úz. Stredné Mesto, obec Košice - Staré Mesto, okres Košice I, zapísanú na liste vlastníctva č. 741 v katastri nehnuteľnosti vedeným Okresným úradom Košice - katastrálnym odborom a to v rozsahu nevyhnutnom pre účely prístupu k nehnuteľnosti žalobcu - parcele registra „C“ katastra nehnuteľnosti č. 777 o výmere 850 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a k stavbe dom - dom meštiansky, ul. X. XX, Q. so súp. č. XX, postavenej na parcele registra „C“ katastra nehnuteľnosti č. XXX nachádzajúcom sa v kat. území Stredné Mesto, obec Košice - Staré Mesto, okres Košice I zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX v katastri nehnuteľnosti vedenom Okresným úradom Košice, katastrálnym odborom ako aj v rozsahu nevyhnutnom pre účely ich prevádzky, zásobovania, správy a riadneho užívania, opráv a údržby a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 19C/39/2019. Zo zhodných tvrdení účastníkov konania vyplýva, že povinný si neplní povinnosť uloženú exekučným titulom, keď neumožňuje právo prejazdu cez svoje nehnuteľnosti, pričom nie je sporným, že exekučný titul ukladá povinnosť strpieť prejazd nielen oprávnenému, ale aj 3. osobám v rozsahu nevyhnutnom pre účely prevádzky nehnuteľností, zásobovania, správy a riadneho užívania, opráv a údržby.

14/ Z výroku exekučného titulu je teda zrejmé, že nešpecifikuje konkrétny spôsob umožnenia prejazdu, čím do úvahy prichádzajú viaceré možnosti plnenia tejto povinnosti. Sami účastníci ich navrhli niekoľko, no medzi ich návrhmi nepanuje zhoda. Kým oprávnený žiada otvoriť bránu natrvalo alebo odovzdať mu od brány kľúče, povinný požaduje na splnenie povinnosti predložiť zoznam oprávnených osôb, evidenčných čísel motorových vozidiel a účel ich prejazdu. Uvedené návrhy si účastníci konania navzájom prezentovali už po vydaní exekučného titulu, o čom svedčia listinné dôkazy nimi predložené. Povinný si však podľa názoru súdu nesprávne vykladá, že na splnenie svojej povinnosti mu musí oprávnený poskytnúť súčinnosť. Vykonateľnosť exekučného titulu totiž nie je viazaná na splnenie akejkoľvek podmienky podľa § 47 Exekučného poriadku (zo strany oprávneného). Zároveň oprávnený

nemá exekučným titulom uloženú vzájomnú povinnosť, aby povinnému poskytol súčinnosť. Preto povinný musí plniť svoju povinnosť bez ohľadu na to, či mu oprávnený poskytne požadovaný zoznam. Za logické súd v tejto súvislosti považoval argumenty oprávneného, že samotné poskytnutie zoznamu nemá pre plnenie povinnosti zásadný význam, pretože tento zoznam by bolo potrebné neustále meniť a bez toho, aby vstup niekto kontroloval, nemôže zabrániť vstupu i osobám, pre ktoré nebolo toto právo exekučným titulom umožnené. Na druhej strane si ani oprávnený nemôže v exekúcii od povinného vymáhať povinnosť odovzdať kľúče, nakoľko taká povinnosť mu nebola exekučným titulom uložená. Pokiaľ ich však povinný oprávnenému dobrovoľne poskytne, možno mať za to, že si takýmto spôsobom plní svoju povinnosť z exekučného titulu. Je totiž aj v záujme povinného exekučným titulom uložené povinnosti plniť, inak bude súdny exekútor uplatňovať postup uvedený v § 192 Exekučného poriadku, t.j. ukladať pokuty povinnému. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že pokiaľ povinný podmieňuje poskytnutie súčinnosti od oprávneného na predloženie zoznamu, nie je jeho poskytnutie podmienkou na splnenie povinnosti z exekučného titulu a nebráni vymáhateľnosti exekučného titulu, pretože plnenie povinnosti sa dá splniť viacerými spôsobmi, napr. trvalým otvorením brány, stálou kontrolou vstupu (vrátnica), odovzdaním kľúčov od brány a pod. Pokiaľ povinný si neplní povinnosť uloženú exekučným titulom a bez opory v exekučnom titule podmieňuje jej splnenie súčinnosťou oprávneného (predložením zoznamu), nemožno jeho konanie vyhodnotiť ako snahu o dobrovoľné splnenie povinnosti, resp. nemožnosť dobrovoľného splnenia povinnosti.

15/ Ani Výzvu KPÚ KE a výkon povinností povinného ako vlastníka národnej kultúrnej pamiatky podľa zákona č. 49/2002 Z.z.. nemožno považovať za skutočnosť, ktorá by bránila vymáhateľnosti exekučného titulu, teda objektívne znemožňovala povinnému realizovať plnenie exekučným titulom uloženej povinnosti. Hoci zákonodarca výslovne v texte zákona neuviedol, ktoré konkrétne skutočnosti bránia vymáhateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, z dôvodovej správy, literatúry (napr. C.H. Beck, Exekučný poriadok - Komentár, 3. vydanie) i konštantnej judikatúry (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6MCdo 3/2011 z 28.03.2012) vyplýva, že k takým patrí napríklad premičanie, nedostatok hmotnoprávnej legitímácie, dôvody vyplývajúce z insolvenčného práva, ale aj iné skutočnosti, pre ktoré sa nemala exekúcia vôbec začať (neexistencia exekučného titulu, exekučný titul dosiaľ nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, rozhodnutie nie je materiálne vykonateľné a pod.), a iné. Teda také skutočnosti, o ktorých je ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie zrejmé, že bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Uvedená Výzva KPÚ KE však nemá podľa názoru súdu na vykonateľnosť exekučného titulu vplyv, a to z dôvodu, že nie je záväzná nielen pre oprávneného, ale ani pre povinného. Už vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení uviedol, že oprávnený predložil vyjadrenie KPÚ KE - informácia zo dňa 26.10.2020 k jeho vlastnej Výzve z 03.08.2020, z ktorého vyplýva, že Výzva nie je pre povinného ako vlastníka kultúrnej pamiatky záväzná. Zároveň z nej vyplýva i konštatovanie, že mala vlastníka (len) usmerniť vo veci aktuálneho stavebnotechnického stavu a zamýšľanej obnovy dvorovej dlažby. Z dôvodu, že súd už mal v rámci vyjadrenia návrhu oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie doložené vyjadrenie KPÚ KE k obsahu jeho Výzvy z 03.08.2020, nepovažoval za potrebné vyžiadať si od KPÚ KE ďalšie vyjadrenie ako to navrhoval povinný v sťažnosti. Súd sa stotožnil aj s tvrdeniami oprávneného, že pokiaľ by výzve mal byť pripísaný taký význam, že právo prejazdu uložené exekučným titulom jej odporuje, potom by KPÚ KE začal ex offo konanie podľa § 31 zákona č. 49/2002 Z.z. Ak krajský pamiatkový úrad zistí, že vlastník nezabezpečuje základnú ochranu kultúrnej pamiatky podľa § 27 alebo nehnuteľnosti v pamiatkovom území podľa § 29, začne konanie o to, aby vlastník v určenej lehote a za určených podmienok zabezpečil na vlastné náklady nápravu, a to najmä uvedením veci do stavu, ktorý neohrozuje zachovanie jej pamiatkových hodnôt. Alebo ak KPÚ KE zistil, že právo prejazdu, ktoré má povinný v zmysle exekučného titulu strpieť, ohrozovalo kultúrnu pamiatku, sám by podal podnet príslušnému orgánu na zákaz alebo obmedzenie nepovolenej činnosti takej povolenej činnosti, ktorá ohrozuje zachovanie pamiatkových hodnôt alebo môže spôsobiť poškodenie, zničenie alebo od cudzenia kultúrnej pamiatky (§ 31 ods. 3 zákona č. 49/2002 Z.z.). Nič také sa však neudialo, resp. povinný takú skutočnosť netvrdil. Za zmienku ešte stojí tvrdenie oprávneného, že povinný plánuje v objekte vykonávať stavebné úpravy, ktoré nevyhnutne predpokladajú zaťaženie kultúrnej pamiatky v mieste predmetného podjazdu prepravou stavebného materiálu a strojov, čo je potom v ostrom protiklade s tvrdeniami povinného o vykonávaní povinností vlastníka kultúrnej pamiatky podľa zákona č. 49/2002 Z.z., v dôsledku ktorých bráni oprávnenému v prejazde, hoci ho oprávnenému umožňuje neodkladné opatrenie.

16/ Exekučný súd pri rozhodovaní prihliadal i na to, že Výzvou sa už zaoberal pôvodca exekučného titulu (Okresný súd Košice I) a nevyhodnotil ju ako relevantnú zmenu pomerov pre zrušenie exekučného titulu

(neodkladného opatrenia). Okresný súd Košice I pri rozhodovaní poukázal na to, že .... „Za relevantnú zmenu pomerov pre zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia nemožno považovať odporúčanie KPÚ KE, o ktoré žalovaný opiera svoj návrh, pretože KPÚ KE vo výzve žalovanému, ako vlastníkovi nehnuteľnosti (sp. zn. KPUKE-2020/15505- 2/60772/AL) zo dňa 3.8.2020 na doplnenie jeho žiadosti iba odporúčal na základe predbežného hodnotenia obmedziť prejazd motorových vozidiel do ukončenia obnovy časti dvorovej dlažby, pričom sa nejedná o rozhodnutie správneho orgánu v danej veci. Okrem toho z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný vo svojom podaní z 2.3.2020 v spore sp. zn. 19C/39/2019 predložil obdobnú fotografiu vyústenia toho istého odtokového žľabu s viditeľným poškodením dlažby a súčasne uviedol, že 25.10.2019 KPÚ vykonal obhliadku zaťaženej nehnuteľnosti, pričom boli zistené tie isté skutočnosti, ako sú uvedené vo výzve a návrhu, takže všetky okolnosti ohľadne poškodenej dlažby v podjazde, vrátane vyjadrenia KPÚ existovali a boli žalovanému známe už v čase vydania uznesenia. Súd považuje návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia za nedôvodný z dôvodu, že žalovaný nepreukázal relevantnú zmenu pomerov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie dňa 26.2.2020 nariadené, preto nie je možné konštatovať, že by boli odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie dňa 26.2.2020 nariadené. Z tohto dôvodu súd návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol.“ (body 21. a 22. odôvodnenia rozhodnutia Okresného súdu Košice I, sp. zn. 39C/3/2020 z 26.11.2020). Ak uvedenú skutočnosť nepovažoval pôvodca exekučného titulu za významnú pre zrušenie neodkladného opatrenia, niet dôvodu, aby exekučný súd rozhodol inak, teda považoval ju za skutočnosť brániacu vymáhateľnosti exekučného titulu. Totiž, ak by uvedenú výzvu považoval za takú skutočnosť, malo by to de facto rovnaký následok ako zrušenie exekučného titulu. V slovenskom právnom poriadku je zakotvený princíp právnej istoty, jednak v článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jednak zákonnej norme - v čl. 2 ods. 2 CSP. Uvedený princíp vyjadruje požiadavku na jasnosť, zrozumiteľnosť a predvídateľnosť právnych noriem, predvídateľnosť postupu orgánov verejnej moci, ochranu práv nadobudnutých v dobrej viere a zákaz retroaktivity právnych noriem. Preto pokiaľ v inom konaní nebola otázka charakteru Výzvy KPÚ KE posúdená ako relevantná na zrušenie povinnosti povinného uloženej exekučným titulom, nebol dôvod, prečo by mal exekučný súd o tejto otázke rozhodnúť odlišne a priznať jej také účinky, pre ktoré nie je možné exekúciu vykonať.

17/ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne dôvody, teda že povinný netvrdil také skutočnosti, ktoré by bolo možné považovať za akýkoľvek z dôvodov zastavenia exekúcie vymedzených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd jeho sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol.

18/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

19/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

20/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

21/ Právny zástupca oprávneného si za úkon vyjadrenie k sťažnosti povinného uplatnil trovy právneho zastúpenia, ktoré však nevyčísli. Exekučný poriadok v ustanovení § 199a ods. 1 definuje, ktoré výdavky oprávneného sa považujú za jeho trovy v exekučnom konaní, pričom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie sú to výdavky na jeho zastupovanie. Ustanovenie § 199d ods. 1 Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá ich náhrady. Nakoľko však Exekučný poriadok neupravuje postup súdu v prípade ich uplatnenia, no nevyčíslenia, sudca priznal oprávnenému náhradu konania vyplývajúcich zo spisu. Oprávnený bol v konaní zastúpený právnym zástupcom (advokátom), pričom mu za vyjadrenie

k sťažnosti povinného proti rozhodnutiu, ktorým bol návrh na zastavenie exekúcie zamietnutý, vznikli výdavky za toto vyjadrenie. Vychádzajúc z predmetu konania - vymoženía nepeňažného plnenia, ktorého hodnotu nemožno vyjadriť, priznal sudca oprávnenému podľa § 199d ods. 1 v spojení s § 11 ods. 1 písm. a/, § 13a ods. 2 písm. c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov odmenu vo výške 40,85 EUR (ako 1 zo základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá v čase začatia poskytovania právnej služby predstavovala 81,69 EUR), 10,87 EUR ako režijný paušál za rok 2021 a 10,34 EUR ako 20% DPH, t.j. spolu 62,06 EUR. Trovy exekúcie oprávneného za vyjadrenie k sťažnosti povinného vo výške 62,06 EUR, priznané mu týmto rozhodnutím a trovy vo výške 62,06 EUR priznané mu napadnutým rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka, budú vymáhané od povinného na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (